

12 | 2010

mdz

městské divadlo zlín

TADYATEŘ

PROGRAMOVÝ MĚSÍČNÍK MĚSTSKÉHO DIVADLA ZLÍN

Radovan Král | ilustrační foto

Krása na scéně | premiéra 11. 12. 2010

měsíčník obsahuje divadelní program na prosinec a leden

Vážení a milí divadelní přátelé:

jedna „splašená“ a jedna „krásná“ premiéra ukončí už za pár dní přelomový rok v historii Městského divadla Zlín.

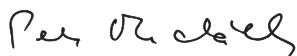
Fakta hovoří za vše: čtyři noví herci, v podstatě nový umělecký šéf (nastoupil sice už v srpnu 2009, ale svůj dramaturgický plán mohl představit až nyní), razantní personální opatření, nový šéf nového úseku vnějších vztahů, nové logo a celý vizuální styl divadla, nový měsíčník Tady a teď!, nový zvuk ve Velkém sále, nové webové stránky s možností rezervace přes internet, nový nájemce v Divadelku v klubu (už od nového roku), nová nabídka ve Studiu Z, nově pojaté vernisáže, Klevetivé středy nově na jevišti, nový ředitel, noví představitelé statutárního města Zlín, tedy zřizovatele - mohli bychom pokračovat dál, ale množství přeče není to podstatné.

To by se také mohlo stát, že se ze vši té novosti staneme poněkud sterilními. Nebo že budeme chytat moc zajců najednou a nechytíme nic. A klíč ke smyslu divadla ve Zlíně nenajdeme. Bez něj ho však přeče nemůžeme o t e v ř í t, což je mé největší přání, můj největší sen.

Proto si pokorně připomínáme významné okamžiky z historie tohoto divadla, opakovaně a kriticky pojmenováváme naše stávající slabá a silná místa, ptáme se nových i bývalých předplatitelů, jaké by to „své“ divadlo chtěli mít. Jsem díky tomu přesvědčen, že máme na co navazovat, že máme své nezaměnitelné místo v tomto městě a že se Vy, diváci, máte na co těšit.

Nemám moc rád, když už v listopadu, nebo dokonce v říjnu!, obchodní domy zdobí stromečky a instalují nesmyslného Santa Clause - Ježíška přeče nesmí nikdo vidět! Ale přesto s předstihem využívám této příležitosti: dovolu, abych Vám už nyní, jménem všech zaměstnanců Městského divadla Zlín, srdečně popřál klidný advent, veselé Vánoce v rodinném kruhu a nový rok šťastný a /budete-li chtít/ - i divadelní. Na Silvestra Vám tentokrát budeme hrát skvělou komedii Ženitba. Jste zváni!

Váš

MgA. Petr Michálek
ředitel Městského divadla Zlín

Obsah

Na kávě s...	3	Jaká může být...	18
Aktuality...	5	Na okraj...	18
Fotogalerie...	6	Vzájemné zrcadlení...	19
Rozhovor...	8	Představujeme Vám...	20
Vzpomínka na Miloše Hynštu	10	Magický tyjatr...	20
Adresát Miloš Hynšt	11	Zlínská stopa...	21
Program na prosinec...	12	Inzerce	22
Fotoreportáž Naráz...	13	Avízo	23
Program na leden...	14	Partneři divadla...	23
Anketa...	17		

Dva štíři si vyprávěli o tom, co je to Krása na scéně. Aneb setkání Ivy Mikulové a režiséra inscenace Pavla Kheka.

Je to Vaše několikátá režie v Městském divadle Zlín. Co Vás do Zlína opětovně přivádí?

Chtěl jsem vždy pracovat se stálým souborem a mám vlastně velké štěstí, že můžu režirovat ve dvou divadlech, kde začínám znát herce. (ve Zlíně a v Mladé Boleslavi, pozn. red.). Zdejší soubor je svou vyrovnaností a potenciálem herců takový malý český divadelní zázrak.

Většinou režirujete komediální tituly. Upřednostňujete je záměrně před vážnými hrami?

Neupřednostňuji, tedy alespoň ne vědomě, ale je mi blízké komediální vidění světa, humor obecně. V divadelních kruzích se říká, že je lehčí diváka rozbrečet než rozesmát. A do jisté míry je to pravda. Komedie musí mít velmi pevnou precizní stavbu - neútočíte na emoci diváka, ale na intelekt - jak napsal Vančura: „Smát se znamená lépe vědět.“

Máte raději slovní nebo situační humor?

Nejraději ten dobrý. Nedokážu říct, který je „lepší“. Mám rád smích na pozadí něčeho velmi vážného. To je osvobozující. Na každé životní situaci (i té nejtragičtější) lze najít něco komického. Naštěstí. Jinak by ten život člověk nevydržel. A jestli je to vyjádřeno uklouznutím po banánové slupce nebo dobře vystavenou pointou, je jedno.

Některé z Vámi režirovaných her mají svou filmovou podobu. Díváte se na ni před začátkem zkoušení?

Ne. Bojím se podívat (smích). Člověk se snaží vycházet z vlastních nápadů, přistupovat k textu scénáře jako k divadelní hře. Film a divadlo jsou jiná média, a kdyby se člověk pokoušel napodobit film, nedopadlo by to dobře. Navíc autor Krásy na scéně Jeffrey Hatcher i Lars von Trier (autor textu *Kdo je tady ředitel?*, kterou P. Khek režiroval, pozn. redakce) jsou výborní divadelní autoři, ač to možná při psaní filmových scénářů ani netuší.

Jak přistupujete k herci během fáze zkoušení?

Zleva, zprava, různě. Mám herce rád a vážím si jich. Způsob zkoušení se mění text od textu, soubor od souboru. Na DAMU či těsně po škole bylo pro mě normální přijít na zkoušku a netuší, kam nás práce zavede. V praxi na režiséra neustále mrká hladové oko data premiéry, a tak mám vlastně dost detailní představu o podobě inscenace od samotného začátku zkoušení. Sám v sobě řeším, je-li to tak správně. Najdeme-li příliž rychle na výsledek. Mám vlastně nejraději, když jsou herci natolik inspirativní, že mou představu obrátí naruby a já pak musím uznat, že mají pravdu. A ještě jeden detail - ve Zlíně jsem snad ještě nikdy nekřičel. (úsměv)

Režiroval jste někdy Shakespearovu hru a zkusil byste dát muži ženskou úlohu?

Inscenoval jsem Sen noci svatojánské v přírodním divadle v Lokti a dodnes si myslím, že to byla nejlepší práce. Shakespeare je zkrátka jiný divadelní druh, rád bych režiroval kteroukoli z jeho 37 her. Z dnešního pohledu je přirozené, aby muži hráli muže a ženy ženy, ale jak říká naše hlavní postava: „žena, co hraje ženu - to není

žádný kumšt...". Pro mě má podstatné jméno Umění souvislost se slovesem „umět“, a když to herecké řemeslo umíte dokonale, dokážete zahrát cokoliv. Když to na diváka dobře nafixlujete, tak se divadlo stane kouzelnou skříňkou, ve které může muž ženu, žena může muže a oba společně třeba...

Co pro Vás znamená „krása na scéně“?

Divadlo se nám nejvíce líbí, když máme pocit, že je to pravda. Krása je, když je herec na scéně pravdivý, autentický. Když vám tvůrci inscenace nějakým jednoduchým figlem nečekaně vyrazí dech. Kromě toho, Radovan Král v blondaté paruce je dokonalou krásou na scéně. (smích)

Jaká režijní práce Vás čeká po Kráse na scéně?

Dám si chvíli pauzu od kamenného divadla. Čeká mě vlastní projekt Evžena Oněgina, dále režie Nebezpečných vztahů v divadle v Mladé Boleslavi a připravuji takový antimuzikál s Radůzou na téma sv. Vojtěcha.

Co rád děláte, když nerezírujete a máte volnou chvíli?

Jsem bývalý sportovec, takže když je možnost, rád provozuji jakýkoli sport. Také se snažím najít čas pro svou partnerku, se kterou se teď nadháníme po celé republice a vedeme kočovný život komediantů.

Pavel Khek (5. 11. 1978)

Pobýval nějakou chvíli v Praze a Olomouci. Přestože do svých dvaceti let navštívil divadlo pouze dvakrát, neb jej více než polstrované sedačky lákala tvrdá dřevěná prkna hokejové kabiny, přihlásil se na DAMU. Tu dostudoval v zákonem nejděle povolené „hrací“ době, na chvíli také zběhl ke konkurenčním manšaftům pražské a olomoucké divadelní vědy. V hokejové Mekce Kladně režíroval například Molièrova Don Juana, z režii v Mladé Boleslavi rád vzpomíná na Maupassantova Miláčka či Goethova Fausta a Markétku. Občas zatouží utéct z mantinely uzavřených prostor kamenných divadel k sólo projektům na volných plochách zamrzlého rybníku jako například v inscenaci Debureau nebo Dostojevského Něžně. Je vedoucím ročníku na pražské Vyšší odborné škole herecké.

Iva Mikulová

www.divadlozlin.cz

Aktuality

Namísto Dušana Sítka obléká kostým tučňáka Emila a sysla Božetěcha v pohádce Opice Žofka herečka a návodkyně Eva Borovičková.

Městské divadlo Zlín má na stránkách Facebooku již přes 1000 příznivců. Najdete zde aktuální informace z divadla i jeho zákulisí, soutěže o lístky, bohaté fotogalerie a další atraktivní zajímavosti!

Na divadelním plesu v únoru 2011 se bude tančit přímo na jevišti! Hosté plesu se přenesou do období 30. let minulého století, kdy Zlínu vládla elegance a swing. Večerem vás provede moderátor Ondřej Havelka a jeho Melody Makers. Jako populární překvapení je připraven zlínský F-dur Jazzband v čele se Zuzanou Sapárovou, který jste mohli vidět v Česko Slovensko má talent. Ples se koná v sobotu 5. února, vstupenky jsou v prodeji v pokladně divadla od 1. prosince.

Natáčení televizního filmu Drahá tchyň se zúčastnili tři zlínské herci: Radoslav Šopík, Eva Daňková a Kateřina Králová. R. Šopík se objevil v menší roli také ve filmu Lidice režiséra Petra Nikolaeva nebo v hororové sérii Okno do hřbitova v režii Vladimíra Michálka. V jedné z filmových povídek zde hraje také Rostislav Marek.

Z divadla po 42 letech odchází vedoucí výroby dekorací Josef Holec. V Městském divadle Zlín pracoval na výrobě kulís k rekordnímu počtu 478 inscenací.

Akce Daruj krev s VZP a Radiem Zlín se zúčastnili také zlínské herci Kateřina Králová a Luděk Randár.

Festival Zlínský Náráz/Naráz proběhl v nové podobě ve dnech 20. - 21. 11. v Praze. Pražští diváci měli možnost zhlédnout a ocenit inscenace Armagedon na Grbu, Čučejejské pohádky a Strýček Váňa.

O boji s neúprosným termínem premiéry ví své dramaturg Vladimír Fekar, který si zkoušení nedobrovolně zkomplikoval zlomeným kotníkem. I přes mobilní (nikoli telefonní) potíže však vzniká Krása na scéně.

Díváte se na různá krátká videa či použítte hudbu přes YouTube? Najděte si na YouTube také své zlínské divadlo - přinášíme dokumenty ze zákulisí a videopozvánky na inscenace.

VÁNOČNÍ KUPONOVÉ PŘEDPLATNÉ
IDEÁLNÍ VÁNOČNÍ DÁREK
Darujte divadlo!
A sobě kvalitní sekt.
www.divadlozlin.cz

Víte, že...

Každý, kdo si do konce roku zakoupí vstupenky na Divadelní ples nebo vánoční kuponové předplatné, k němu dostane stylovou vánoční obálku?

Po stopách Casanovy se plížili namísto Dušana Sítka Gustav Rezníček

Vernisáž obrazů Jarmily Lorencové zastřely tóny

Mladí školáci navštívili indiánský kmen Čučudejů

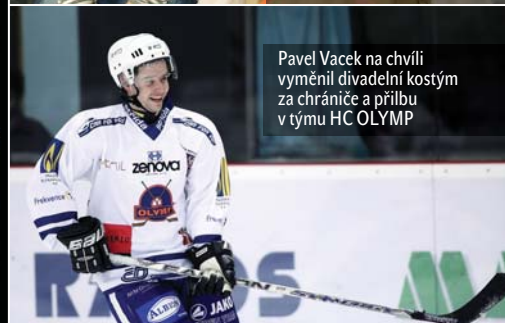
Fotogalerie

Z hereckého nebe se ve vzpomínkách vrátily na jeviště zlínské herecké osobnosti

Příkaz bance: převod citů z úcty na účet - aneb představení Citybanka

Pavel Vacek na chvíli vyměnil divadelní kostým za chrániče a přilbu v týmu HC OLYMP

Kateřina Králová věnovala svou hereckou krev pro záchranu lidských životů (zdroj: www.radiozlin.cz)

Frak tučňáka Emila obléká Eva Borovičková

www.divadlozlin.cz

Podívejte se na náš Facebook: www.facebook.com/divadlo.zlin

Nikdy jsem netoužil hrát Hamleta

S Radovanem Králem jsme si v jedné zlínské kavárně povídali o rolích divadelních i filmových, o střetu divadelní fikce a reálného života a také o inscenaci Krása na scéně, ve které ztvárňuje herce, jenž se jako poslední objevil v ženské roli Desdemony.

O prázdninách jsi točil film s Vlastimilem Peškou. Jak probíhalo natáčení a jakou jsi hrál roli?

Doposud jsem žádný větší film netočil, pouze menší role v televizních seriálech, takže to pro mě bylo absolutní novum – v rychlosti natáčení, v práci s obrazem. Film částečně vypovídá o konkrétních lidech v konkrétním městě (Westernové městečko Wild West Boskovice, kde se také natáčelo). Hrál jsem jednoho z party lidí, co dělají westernové divadlo. Byla to střední role místního všemněla a opraváře.

Jaké jsou pro herce rozdíly v přístupu k divadelní a filmové roli?

Zásadní rozdíl je v učení role. Divadlu předchází hodně zkoušek, na kterých herec hledá postavu ve spojitosti s principem hry. Má možnost se postavě více věnovat, zatímco filmové natáčení nevyžaduje tak velkou přípravu. V divadle se zkouší kontinuálně, ve filmu se točí jednotlivé scény na přeskáčku. A hlavně ve výrazových prostředcích jsou obě média jiná. Herec ze zlínského divadla nemůže před kamerou používat stejně velká výrazová gesta.

Necháváš se inspirovat pro svou postavu filmovým zpracováním hry, pakliže existuje?

Ne, pokud možno, ne. Podívám se až v konečné fázi nebo po premiéře. Filmový pohled bývá jiný než divadelní a bývá zavádějící. Snažím se, abych tu postavu mohl sám stvořit.

Mnohé filmové příležitosti vznikají v Praze. Nelákalo Tě zkusit angažmá v některém z pražských divadel?

Primárně mě to nelákalo. Všichni si uvědomujeme, že dostat se k filmu je možné hlavně v Praze. Na druhou stranu, můj divadelní život je tak bohatý, že nevím, jestli bych měl v hlavním městě tolik příležitostí. Osobně nepotřebuji velká centra. Pro herce z regionu by bylo ideální moct natočit nějaký film o prázdninách a přes rok hrát ve svém domovském divadle.

Která role Ti tak utkvěla v paměti, že by sis ji rád zahrál i po derniéře inscenace?

Kdybych si pamatoval text, s chutí bych si zahrál Figara ve Figarově svatbě nebo Charlieho z inscenace Charlie ve světlech moderní doby. Rád vzpomínám na jednu ze svých prvních rolí v Městském divadle Zlín v Penzionu pro svobodné pány. Vždycky je však důležité, jak postava zapadala do celkové podoby inscenace – sólová role jako taková pro mě tolik neznamená, pokud inscenace není dobrá.

Často jsi obsazován do komediálních rolí. Jsou Ti bližší, nebo by sis raději zahrál vážné role?

Nemůžu říct, co by mi bylo bližší. Spíše vnímám žánrovou pestrost, tedy možnost zahrát si po dramatické roli komediální úlohu. Střídání výrazových prostředků je pro herce velmi podstatné.

Jedním z témat hry Krása na scéně je střet divadelní fikce a reality. Jaké je pro herce přecházení mezi divadelní fikcí a realitou?

Zásadním způsobem odděluji divadlo a reálný život. Hraní je jen jedna ze složek v počítači v mé hlavě, která se otevře, když je třeba. Náročnější pro mě je oddělit od sebe jednotlivé postavy, aby se neprolínaly role ze dvou různých her. Každou postavu se snažím vytvořit jako jedinečnou, bez užití stejných gest.

Stalo se Ti někdy, že Tě lidé na ulici oslovovali jménem postavy, kterou jsi hrál?

Přímo mě neoslovovali, ale zažil jsem situace, kdy paní řekla vnučce: „To je náš Des Grieux.“ Ale myslím, že tolik slavný ještě nejsem. Konec konců jsem po tom nikdy netoužil. Sláva je pozlátka, za které se platí. Vždy říkám, že budu raději bohatý než slavný. (smích)

Jaký to je pro herce pocit hrát ženskou úlohu – tedy jistý druh travesti show?

Je to role, tudíž k této úloze přistupuji profesionálně. Je těžké oddělit muže, který se převléká do ženských šatů a hraje ženy, od člověka, u něhož se jedná o jeho sexuální orientaci a způsob života. Pokouším se roli pojmout tak, aby bylo jasné, že muž má roli ženy.

Kdyby sis mohl vybrat, kterou ženskou roli bys rád hrál, která by to byla?

Jistě by to nebyla Desdemona, kterou hrají jako Edward Kynaston v Kráse na scéně. Ze Shakespeareovských postav možná Kateřina ve Zkrocení zlé ženy. Určitě by těch postav bylo více, nemůžu vybrat jednu konkrétní. Kdybych měl říct, kterou mužskou bych však určitě nechtěl hrát, byl by to Hamlet, který je pro jiný typ herce, a tato častá herecká výzva mě nikdy nelákala.

Ptala jsem se již režiséra inscenace Pavla Kheka, zeptám se i Tebe coby představitele hlavní role. Co si představíš pod pojmem „krása na scéně“?

Krása na scéně je dvojí: jednou z pohledu diváka ve chvíli, kdy odchází z divadla s pocitem prožitku katarze bez ohledu na žánr hry. Pro herce je na druhou stranu krása, když cítí zpětně od diváků, že se smáli, kdy měli, či nedutali v dramatickém momentu. Pokud má herec pocit, že dvouhodinová inscenace trvala dvacet minut. Ztrácí pojem o sobě jako herci a stává se postavou – a když se takových postav potká na jevišti více, to je potom krása na scéně.

Iva Mikulová

Vzpomínka na zesnulého Miloše Hynšta

Miloš Hynšt (1921 – 2010)

Zlínské působení Miloše Hynšta v Městském divadle Zlín (tehdy Divadle pracujících v Gottwaldově) vzniklo jako ne-dobrovolný exil v důsledku vypovězení z brněnského divadla. Přesto zde Hynšt v letech 1982 – 1989 vytvořil patnáct nezapomenutelných inscenací, mimo jiné Gogolova Revizora, Ze života hmyzu bratří Čapků, Langerovny Dvaasedmdesátka či Brechtovu Matku Kuráž. V odborných kruzích je oceňován pro svá ojedinělá pojetí her Brechta, Ibsena, Dürrenmatta či antických autorů.

Po studiích a profesních začátcích v Brně a Jihlavě se Hynšt stal režisérem a šéfem činohry Státního divadla v Ostravě. V letech 1959 – 1971 působil jako umělecký šéf v Mahenově činohře v tehdejších Státním divadle v Brně. Po nástupu normalizace mu byla znemožněna jak režijní činnost v Brně, tak studium na JAMU. Z těchto důvodů režiruje v oblastních divadlech v Uherském Hradišti, Zlíně, Nitře, Ostravě, Opavě, Liberci a brněnském Divadle bratří Mrštíků.

Po roce 1989 se Hynšt zaměřil především na literární a divadelně teoretickou činnost, vydal řadu publikací a skript. Stal se aktivním členem Umělecké rady JAMU a úzce spolupracoval s Divadelní fakultou JAMU.

Výčet Hynštovy umělecké činnosti obsahuje podle dostupných informací asi 140 divadelních režii, stovku vlastních rolí a několik stovek rozhlasových inscenací.

(zdroj: www.divadlo.cz, Bořivoj Srba: Umění režie)

Vzpomínky herců na Miloše Hynšta

Jana Tomečková, titulní představitelka v inscenaci Matka Kuráž

Když se řekne Miloš Hynšt, vybaví se mi slova respekt, úcta k člověku, skvělé role, překrásná a tvořivá práce, která herečky posouvala velice dopředu a z níž dosud čerpám. Vzácný člověk, úžasný režisér.

Luděk Randár

Když jsem se v roce 1982 rozhodoval, do kterého divadla bych rád nastoupil, padla volba jednoznačně na Zlín - Gottwaldov. V tomto divadle totiž působily osobnosti. A pan režisér Hynšt byl jednou z nich. Výraznou osobností. Uměleckou nepochybně, a také lidskou. Nejvýrazněji se mi při vzpomínce na Miloše Hynšta vybaví jeho smějící se oči za velkými brýlemi. Dokázal docenit vtíp, humor, který byl i za roh. Dokonce za tři rohy. Druhá intenzivní vzpomínka je - kterak pan režisér stojí na vrátnici divadla v deset večer, zastavuje každého kolemjdoucího kolegu herce a dává mu připomínky k právě odehranému představení. Tvůrčí připomínky. Byl to sto-procentní profesionál.

Vzpomínám na něho s láskou.

Adresát Miloš Hynšt

(Dopis dramaturga režisérovi)

Pane docente,
promiňte, že Vás ze zvyku oslovuji titulem, jaký jste nikdy po nikom nevyžadoval a který Vám paradoxně a podivným opomenutím režimu zůstal i v normalizačních časech, kdy Vás z Mahenky vypověděli na periferii českého divadelnictví. Není divu, že jsme Vás tak oslovovali my, kteří jsme kdysi chodili na Vaše vysokoškolské přednášky a semináře. Všiml jsem si však, že Vás tak oslovují i kulisáci, divadelní švadleny, rekvizitáři, vlásenkárky, uvaděčky, nápovědky i divadelní soféři. Nebylo to z povinné úcty k titulům, a obávám se, že ani ze statečného protestu proti normalizátorům. Ti lidé, o nichž běžný divák nemá příliš ponětí, ale kteří jsou, pokud hledí, aby byli, solí divadla, sami od sebe brzy rozpoznali, že jste docentem. Mnozí o Vás, ani o Vašem paradoxním osudu (stejně Vás podezírám, že jako milovník paradoxů jste ho přijal bez sebelítosti), který Vás zavál z Brna do Uherského Hradiště, nic nevěděli. Neučarovalo jim žádné Vaše charisma nebo dnes módní image, jaký si adeпти herectví pečlivě pěstují místo toho, aby se učili mluvit tak, aby jim bylo rozumět. Myslím, že jste všem lezl na nervy. Nejenže jste říkal, co si myslíte, takové podivinství je konec konců Vaše věc. Ale co s režisérem, který odmítá přijmout podmínky periferie a chce po lidech, aby dělali, co mají dělat? Po dramaturgii, aby nesla kůži na trh s tituly, které nejdou po srsti a které se z těch či oněch důvodů nenosi, po hercích, aby chodili na zkoušky včas a připraveni, po osvětlovačích, aby nebyli mechanickými světloňoši, ale uměleckými partnery, po zvukařích, aby si odepřeli pivo před představením a byli nejen přesní, ale i hudebně citliví, po dílnách, aby si nezjednodušovaly práci a neodbyly žádný detail scény. Co s režisérem, který je takový nejen k jiným, ale i k sobě?

Poznal jsem Vás trochu zblízka ve druhé štaci Vašeho vyhnanství, v někdejším Divadle pracujících v někdejším Gottwaldově. Ale raději bych mluvil o azylu, protože tohle divadlo bylo za osvětleného absolutismu ředitele Miloše Slavíka státem ve stáť. Bylo to divadlo s velmi dobrou pracovní a uměleckou morálkou, ale i tam jsem zpočátku zaslechl pochybovačný úsměšek za Vašimi zády. Určitě jste ho nepřeslechl ani Vy, ale protože jste moudrý, mlčel jste. Divná věc. I tēm, kteří zrovna neoplývali odpovědností, se posléze zalíbilo dělat pořádně to, co měli dělat. Vaši pochvaly si cenili více než přemii. Začali si vážit nejen Vás, ale i sami sebe. A někteří Vám začali říkat pane docente, aniž věděli, co to slůvko znamená; nejspíš cítili, že je to označení divadelní hodnoty, která Vám přísluší.

Čas oponou trhnul, škaredí normalizátoři jsou pryč, Vy děláte svoji druhou režii na jevišti, odkud jste byl před více než dvaceti lety vyhnán. Všechno by mělo být v pořádku. Ale je doopravdy? Nezabýdľuje se duchovní periferie všude tam, kde se nás zmocňuje těkavost, povrchnost, malomyslnost, nevíra v hodnoty a ve smysl pečlivě a soustavně divadelní práce? Před lety jste dokázal v Uherském Hradišti (a stejně jako Vy Alois Hajda ve Zlíně a Jan Grossman v Chebu), že domnělá periferie se může proměnit v bohatý svět, v centrum dění. Že skutečná periferie umění je jenom tam, kde se jí člověk nevzepře, kde se jí přizpůsobí. Kde přestane dělat, co má dělat.

Děk za tu radu, pane docente. A za povzbuzení.
Miroslav Plešák

„Děkujeme Vám za Vaši přísnost, laskavost, toleranci, životní názor a já osobně, za to že vím, že jste mě měl, myslím si to, hodně rád. Já Vás taky! Váš Míla Mejzlík“ Celý text vzpomínky herce Miloslava Mejzlíka najdete na webových stránkách divadla (www.divadlozlin.cz).

prosinec 2010

Velký sál

1.	10.00	středa	SLUHA DVOU PÁNŮ Carlo Goldoni	30. repríza
2.	19.00	čtvrtek	VĚC MAKROPULOS Karel Čapek	skupina 3
3.	19.00	pátek	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE	
5.	14.30	neděle	ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY Vlastimil Peška	
8.	17.00	středa	KLEKETIVÁ STŘEDA na jevišti Velkého sálu	
9.	19.00	čtvrtek	ARMAGEDON NA GRBU Rudolf Sloboda	derniéra
10.	19.00	pátek	ONDINA Jean Giraudoux	skupina 5
11.	19.00	sobota	KRÁSA NA SCĚNĚ Jeffrey Hatcher	premiéra skupina P
12.	17.00	neděle	VÁNOČNÍ KONCERT Velký dechový orchestr mladých	
13.	10.00	pondělí	ŽENITBA Nikolaj Vasiljevič Gogol	
13.	19.00	pondělí	CYRANO Z BERGERACU Edmond Rostand	derniéra
14.	10.00 14.30	úterý	ZACHRAŇTE POHÁDKY! Blanka Fišerová SLEZSKÉ DIVADLO OPAVA	skupina 13
15.	19.00	středa	KRÁSA NA SCĚNĚ Jeffrey Hatcher	skupina 2
16.	10.00 14.30	čtvrtek	ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY Vlastimil Peška	skupina 17
16.	19.00	čtvrtek	ONDINA Jean Giraudoux	skupina 10
17.	19.00	pátek	JESUS CHRIST SUPERSTAR MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO	host
18.	19.00	sobota	VÁNOČNÍ KONCERT LUCIE BÍLÉ	
20.	10.00	pondělí	VĚC MAKROPULOS Karel Čapek	
21.	10.00	úterý	ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY Vlastimil Peška	
21.	19.00	úterý	KRÁSA NA SCĚNĚ Jeffrey Hatcher	skupina 1
22.	10.00	středa	ŽENITBA Nikolaj Vasiljevič Gogol	
26.	17.00	neděle	SLUHA DVOU PÁNŮ Carlo Goldoni	
28.	19.00	úterý	KDO JE TADY ŘEDITEL? Lars von Trier	
29.	17.00	středa	KRÁSA NA SCĚNĚ Jeffrey Hatcher	skupina 9
31.	18.00	pátek	SILVESTROVSKÝ VEČER V DIVADLE	

Studio Z

1.	17.00	středa	KLEKETIVÁ ZKOUŠKA exkluzivně ve Studiu Z	
4.	19.00	sobota	SPLAŠENÉ NŮŽKY Paul Pörtner	premiéra
8.	19.00	středa	SPLAŠENÉ NŮŽKY Paul Pörtner	
9.	19.00	čtvrtek	RUSKÉ LOTO Vasilij Sigarev	
15.	19.00	středa	SPLAŠENÉ NŮŽKY Paul Pörtner	
16.	19.00	čtvrtek	TADY TOMÁŠ nový cyklus ve Studiu Z	
21.	19.00	úterý	SPLAŠENÉ NŮŽKY Paul Pörtner	
30.	19.00	čtvrtek	KDYŽ UŽ ČLOVĚK JEDNOU JE... Jozef Krasula	

Divadélko v klubu

3.	19.00	pátek	MADAM PIAF Karel Semerád	
17.	19.00	pátek	MADAM PIAF Karel Semerád	zadáno
18.	19.00	sobota	SRDCE KRÁSNÉ SLIVOVICE PLNÉ! Jakub Nvota	
25.	17.00	sobota	PO STOPÁCH CASANOVI Karel Semerád	
30.	19.00	čtvrtek	MADAM PIAF Karel Semerád	

Zasedací pořádek
v autobuse cestou do
Prahy na Náráz/Naráz

Fotoreportáž Zlínský NÁRAZ 2010

Dodo Gombár na Grbu, před
chystaným Armagedonem

Tak schválně, vidělo
Čučudeje víc dětí,
nebo dospělých?

leden 2011

Velký sál		
4. úterý 10.00	ŽENITBA NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL bláznivá komedie o podivných námluvách	
5. středa 14.30	ŽENITBA NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL bláznivá komedie o podivných námluvách	skupina 16
6. čtvrtek 19.00	KDO JE TADY ŘEDITEL? LARS VON TRIER velmi současná komedie s Gustavem Řezníčkem a Radoslavem Šopíkem v hlavních rolích	
7. pátek 19.00	KRÁSA NA SCÉNĚ JEFFREY HATCHER divadlo v přímém přenosu	skupina 4
8. sobota 19.00	ONDINA JEAN GIRAUDOUX hra rozumu a citu o velkou lásku	skupina 8 + Z3
10. pondělí 19.00	GAZDINA ROBA GABRIELA PREISSOVÁ nenaplněné vášně a lásky, sny a touhy v barvitém prostředí slovácké vesnice NÁRODNÍ DIVADLO BRNO pořádá Nadace Jana Pivečky	
12. středa 19.00	ŽENITBA NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL bláznivá komedie o podivných námluvách	skupina 2
13. čtvrtek 10.00 14.30	ZACHRAŇTE POHÁDKY! BLANKA FIŠEROVÁ kterak Kačenka zachránila pohádkovou říši SLEZSKÉ DIVADLO OPAVA	skupina 14
14. pátek 10.00 19.00	SLUHA DVOU PÁNŮ CARLO GOLDONI výtečná komedie o tom, jak filuta a smolař Truffaldino v podání Radovana Krále sloužil dvěma pánům	
15. sobota 19.00	KRÁSA NA SCÉNĚ JEFFREY HATCHER divadlo v přímém přenosu	skupina 6
16. neděle 14.30	VELKÉ TRAMPOTY KAŠPÁRKA A KALUPINKY DANA PRAŽÁKOVÁ výpravná činoherní pohádka s písničkami DIVADELNÍ SPOLEČNOST JULIE JURÍŠTOVÉ PRAHA	skupina 19
17. pondělí 10.00	VĚC MAKROPULOS KAREL ČAPEK nesmrtelná detektivní komedie s Evou Daňkovou v hlavní roli	
18. úterý 10.30 14.30	POPELKA ZDENĚK BARTÁK, IVAN MISAŘ, MICHAEL PROSTĚJOVSKÝ pohádkový muzikál TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN	skupina 12
19. středa 10.00	ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY VLASTIMIL PEŠKA známé pohádky v exotickém prostředí	
21. pátek 19.00	VĚC MAKROPULOS KAREL ČAPEK nesmrtelná detektivní komedie s Evou Daňkovou v hlavní roli	skupina 7
22. sobota 19.00	LÁSKA NARUBY JAKUB NVOTA výpravná hudební komedie s P. Zedníčkem a J. Paulovou DIVADLO KALICH PRAHA	host

25. úterý 19.00	ONDINA JEAN GIRAUDOUX hra rozumu a citu o velkou lásku	skupina 1
26. středa 10.00	ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY VLASTIMIL PEŠKA známé pohádky v exotickém prostředí	
27. čtvrtek 19.00	KRÁSA NA SCÉNĚ JEFFREY HATCHER divadlo v přímém přenosu	skupina 11
28. pátek 19.00	VĚC MAKROPULOS KAREL ČAPEK nesmrtelná detektivní komedie s Evou Daňkovou v hlavní roli	skupina 5
29. sobota 19.00	DĚDEČEK AUTOMOBIL ADOLF BRANALD - RADEK BALAŠ divadelní adaptace známého románu a filmu v rytmu George Gershwin MĚSTSKÉ DIVADLO MLADÁ BOLESLAV	host skupina 5
30. neděle 14.30	OPICE ŽOFKA MILOŠ MACOUREK příběhy veselé party ze ZOO pro malé i velké kamarády	
Studio Z		
3. pondělí 17.00	FRIDY KAHLO JANKA RYŠÁNEK SCHMIEDTOVÁ ženská malířská ikona divadelním štětcem	zadáno
7. pátek 19.00	SPLAŠENÉ NŮŽKY PAUL PÖRTNER komedie s detektivní zápletkou, v níž detektivem jsou i diváci	
10. pondělí 19.00	SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC TENNESSEE WILLIAMS ...jak se dostat ze zatlučené rakve a nevyrvat ani jeden hřebík?! BURANTEATR BRNO	
15. sobota 19.00	SPLAŠENÉ NŮŽKY PAUL PÖRTNER komedie s detektivní zápletkou, v níž detektivem jsou i diváci	
19. středa 19.00	RUSKÉ LOTO VASILIJ SIGAREV groteskní komedie... úplnej Hollywood!	
20. čtvrtek 19.00	KDYŽ UŽ ČLOVĚK JEDNOU JE... JOZEF KRASULA V+W na cestě vlastním životem, klaunská dvojice a její odvrácená tvář	
27. čtvrtek 10.00 19.00	OBĚŤ IVAN JUREČKA představení se koná v Den památky obětí holocaustu , po jeho skončení bude následovat beseda s přímou účastnicí události DIVADLO CONTINUO	
31. pondělí 19.00	RUSKÉ LOTO VASILIJ SIGAREV groteskní komedie... úplnej Hollywood!	
Divadélko v klubu otevřeno hodinu před každým představením možnost občerstvení		
5. středa 19.00	MADAM PIAF KAREL SEMERÁD život a písně nejslavnější šansonierky všech dob v podání Heleny Čermákové	50. repríza

13. čtvrtek 19.00	SRDCE KRÁSNÉ SLIVOVICE PLNÉ! JAKUB NVOTA divadelní kabaret pro náš klub, Paříž má absinth a my slivovicu
17. pondělí 19.00	SIMON & GARFUNKEL pořádá Zlínský hudební klub
19. středa 17.00	PO STOPÁCH CASANOVY KAREL SEMERÁD tragikomická (do)hra života nejslavnějšího svůdníka
29. sobota 19.00	MADAM PIAF KAREL SEMERÁD život a písně nejslavnější šansonierky všech dob v podání Heleny Čermákové
31. pondělí 19.00	PO STOPÁCH CASANOVY KAREL SEMERÁD tragikomická (do)hra života nejslavnějšího svůdníka
zájezdy	
11. úterý 19.00	hrajeme v KZ Valašské Meziříčí MADAM PIAF KAREL SEMERÁD
20. čtvrtek 19.00	hrajeme v Obecním domě Opava MADAM PIAF KAREL SEMERÁD
23. neděle 16.00	hrajeme v Klubu Maják Bojkovice ČUČUDEJSKÉ POHÁDKY VLASTIMIL PEŠKA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ!

Prodej vstupenek na leden: pro předplatitele od 1. prosince, ostatní veřejnost od 3. prosince

Sleva pro důchodce a studenty - 25 % ze základní ceny vstupenky
Sleva pro držitele průkazu ZTP - 50 % ze základní ceny vstupenky
Sleva pro držitele průkazu ZTP - P - 100 % ze základní ceny vstupenky a 50 % z ceny vstupenky pro osobu doprovázející držitele průkazu ZTP/P
Využijte také možnost výhodných slev z předplatného pro důchodce, studenty, držitele karet ISIC nebo držitele průkazu ZTP a ZTP-P. Více informací Vám rádi poskytneme v pokladně divadla.
Upozornění: Na premiéry MDZ a představení hostujících souborů se neposkytují žádné slevy.

Městské divadlo Zlín, třída T. Bati 4091/32, 761 87 Zlín
ústředna: 577 636 111, fax: 577 636 300, e-mail: divadlo@divadlo.zlin.cz
pokladna telefon: 577 636 207, 577 636 206, mobil: 737 227 856
pokladna otevřena pondělí až pátek od 9.00 do 18.00 hodin a hodinu před každým představením.

Na Den památky obětí holocaustu, 27. ledna, odehraje Divadlo Continuo představení Obětí. Sólový projekt Ivana Jurečky, který zpracovává téma lékařské i lidské etiky v mezní životní situaci. Po představení se uskuteční beseda s pamětníci těchto událostí.

Anketa

Dodržujete nějaký vánoční rituál/tradici a co byste si přáli objevit pod vánočním stromečkem?

Tamara Komínková

Rozhodně nikdy neuvidíme zlaté prasátko... protože ráno slavíme narozeniny našeho prvorozeného syna a to bez dortu nejde. Přála bych si tam najít velkou radost, která nezmqizí.

Marek Příkazký

Rituál? Ano, vždycky si 23. prosince v Olomouci na Horním náměstí dám u stánku Francouzský punč a pak jedu domů, do Strážnice, zdobit stromeček. Letos to nevidím jinak. Pod stromečkem bych si přál objevit velký barevný budík.

Gustav Řezníček

Žádný speciální rituál na Vánoce nemám. Snad jen to, že si už po několika letech - od doby, kdy se maminka vyléčila ze zákeřné nemoci - snažím o Štědrém dni zajet spolu s ní na hřbitov zapálit svíčku zemřelým příbuzným a vyjádřit jim tak za vše dík. Tatínek mezi tím připravuje skvělý bramborový salát. Snažím se držet půst, abych si vychutnal štedrovečerní večeri.

Ivan Řehák

Dodržujeme tradice tak, jak jsme si na to za 40 let zvykli. Stromeček živý, kapr vařený i smažený, pod talířem šupinka a penízek, dárky, koledy atd. Napřed chystali Vánoce rodiče pro nás, potom my pro děti a pak pro rodiče. Protože ale nikdo nemládne, budeme letos asi sami. Takže bych si přál pod stromeček hodně zdraví pro všechny, hodně klidu a dobré pohody a mohlo by nasněžit!

Jana Tomečková

Protože již máme odrostlé děti, nedodržujeme již tradice tolik jako dříve. Vánoce jsou pro mě spojeny s pocitem velkého štěstí ze setkání s rodinou a zároveň úzkostí, abychom se všichni dožili těch příštích Vánoc.

Romana Julinová

Pomínu-li klasické vánoční tradice jako je kapr, koledy a cukroví, které samozřejmě dodržujeme, je náš letitý rituál se po rozbalení všech dáreků společně vyfotit a fotku poslat babičce a dědovi! Co bude pod stromečkem, na tom vůbec nezáleží. Důležité je, že okolo něj bude pohromadě celá moje rodina. A mezi roztrhaným papírem náš, Vánoce zmatený, kocour Mates!

Jaká může být krása na scéně...

„Jen jedním jsem v životě nebyl - ženou.“ (Z deníku Járy da Cimrmana)

Již Plátón považoval krásu za objektivně reálnou. Každý z nás nachází pro pojem krásu jinou definici. Vztaheno na divadlo, může někdo jako „krásu“ označit celou inscenaci, jiného zaujme krásná scéna a mnohé diváky například krásná herečka.

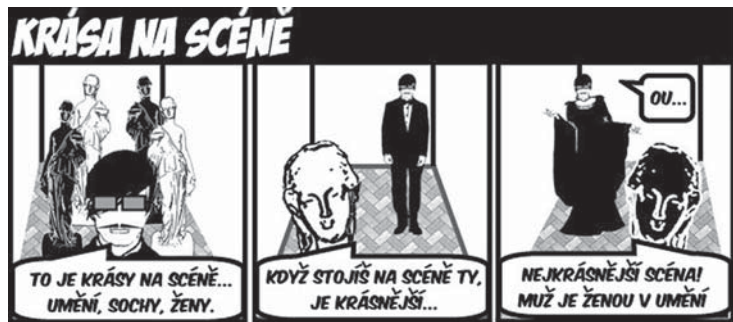
- Krása na scéně Jeffreya Hatchera ukazuje krásu estetickou a zároveň bytostně ženskou.
- Děj hry se odehrává v druhé polovině 17. století v období restaurace, kdy na základě dobové konvence hráli ženské role muži.
- Edward Kynaston (1640 – 1712), hlavní postava hry, byl poslední mužský představitel Desdemony v Shakespearově Othellovi. První ženou v roli Desdemony byla Margaret Hughesová.
- V japonském divadle nó a čínském divadle kabuki hrají muži ženské role dodnes.
- Za novodobou formu převlečení mužů lze označit také vystupování v travesti show.
- Ve filmu byl jedním z převlečených mužů za ženu Charlie Chaplin ve filmu Žena (1915), Dustin Hoffman ve filmu Tootsie, v českém prostředí se převlékl například Lubomír Lipský (Šest medvědů s Cibulkou) či Jiří Pecha za Babičku.
- Proměnit se z muže v ženu se na jevišti zázračně podařilo pouze jednomu muži – Cimrmanovi.

Soutěžní otázka: Jak se jmenovali dva hlavní herci převlečení za ženy ve filmu Nikdo není dokonalý? Odpovědi zasílejte na adresu tadyated@divadlo.zlin.cz do 15. prosince 2010.

Správná odpověď z minulého měsíce: Miroslav Horníček. Dvě vstupenky na reprízu Splašených nůžek vyhrává Alena Krulišová, Vsetín

Na okraj

Podle hry Krása na scéně vznikl v roce 2004 stejnojmenný film v režii Richarda Eyre. Hlavní roli Kynastona ztvárnil Billy Crudup. O divadelní tradici Shakespearovy doby byl natočen také film Zamilovaný Shakespeare (1998).

Martin Macháček

Díváte se na různá krátká videa či pouštíte hudbu přes YouTube? Najděte si na YouTube také své zlínské divadlo - přinášíme dokumenty ze zákulisí a videopozvánky na inscenace.

Vzájemné zrcadlení mužů a žen

Dramaturg Vladimír Fekar v rozhovoru prozradil nejen hlavní motivy hry Krása na scéně, ale také se zamyslel, jaké by to bylo, kdyby ženské úlohy hrály i v dnešní době ženy...

Jaká jsou hlavní témata komedie Krása na scéně?

Ústřední postavou je herec ženských rolí Edward Kynaston. Když náhle přijde o možnost ženské postavy hrát, přijde o kus svého já, jako když herec přijde o možnost se dennodenně stávat někým jiným na jevišti. A do hry vstupuje téma vlastní identity.

Zvolili jsme provokativní podtitul - divadlo v přímém přenosu. Divadlo a teatrálnost královského dvora jsou v Kráse na scéně všudypřítomné. Nejenom v tom, že herci hrají postavy, ale i v tom, co další postavy v Hatcherově hře hrají ve vztazích mezi sebou. Přímý přenos v nás možná kvůli televizi asociuje technologickou záležitostí, ale ve své podstatě jde o to, že můžeme být naživo „u toho“.

Do jaké doby a ke kterému autoru hra odkazuje?

Autor situuje hru do let 1660-1670 v Londýně, do období, jemuž říkáme restaurace, obnovení vlády Stuartovců. Byla to doba v mnohém dráždivá a nám se jeví jako podobná té naší po roce 1989. Jeffrey Hatcher se silně opírá o historická fakta, vystupují v ní osoby, které v té době skutečně žily. Ale s fakty zachází jako moderní autor, který nepředkládá dokument doby, ale chce vyprávět téma, v němž poznáme sami sebe, to, co žijeme nyní, tady a teď.

Jak je ve hře využíván princip divadla na divadle?

Herci ve hře hrají Shakespearovu hru Othello, v níž Kynaston jako Desdemona exceluje. Othello byl skutečně první hrou, v níž se objevila v období restaurace žena. Především je to však hra, ve které lze v Othellovi a Desdemoně nejvyhroceněji vidět archetyp muže a ženy.

A navíc: Shakespearovo „celý svět je jeviště a my jsme jeho herci“ nás při analýze textu taky napadlo.

Dovedeš si představit, že by i dnes hráli ženské role muži?

V programu chci otisknout ukázkou ze studie slavného režiséra Richarda Schechnera Nezaujaté obsazování. Schechner se vážně zabývá tím, zda se nezbavit genderových stereotypů v obsazování rolí, dokonce navrhuje takzvané slepé obsazování - bez ohledu na pohlaví, barvu pleti, sexuální orientaci a další charakteristiky postavy. Ivan Kalina vzpomínal svůj divácký zážitek z Plzně, kde hrál ženskou roli černoch. Říkal, že mu spadla čelist, jak úžasné a elegantně to fungovalo. Zamyslel jsem se nad tím, jak by to vypadalo, kdyby postavu herce Kynastona hrála žena. Viděli bychom ženu hrající muže, který ve hře hraje ženy. Tak tomu bylo přece u Shakespeara, když chlapci hráli ženy, které se převlékaly za muže. A není dráždivé vidět, jak se žena v muži zrcadlí a muž v ženě? No, možná to ještě přeobsadíme. :-)

Příležitostně také hraješ – zahrál by sis rád ženskou roli a případně jakou?

Ne, nehraji. Jen zachraňuji v zoufalých situacích, když onemocní herci maličkých (podtrhuji) rolí. A ženu už jsem hrál: Magdalenu Dobromilu Rettigovou v rychlém záskoku v zetkové inscenaci Je žena člověk?/Is a woman a man? Na dětském karnevalu jsem byl veverka. Myslím, že bezpohlavní veverka. Kdo ví, co mě ještě při záchrannářských hereckých misích čeká...

Iva Mikulová

Představujeme Vám nové tváře Městského divadla Zlín

**MAREK PŘÍKAZKÝ (* 2. 4. 1987 v Hodoníně)
herec MDZ**

Narodil se ve Strážnici a po maturitě na Konzervatoři Brno (obor Hudebně-dramatický) nastoupil na činoherní herectví na JAMU Brno, kde letos absolvoval. Za osm let, co se v divadelním světě pohybuje, hostoval v Městském divadle Brno, Národním divadle Brno, Divadle U Stolu a Loutkovém divadle Radost. Při škole působil v sezóně 2008/2009 v angažmá právě v LD Radost a v sezóně 2009/2010 v Moravském divadle Olomouc. Z oblíbených rolí uvádí Howarda ze hry Central Park West od Woodyho Allena, protože „manipulativního spisovatele v komedii nepotkáte příliš často...“ Jedl klokaní maso.

Magický tyjáter - O křtu v divadle a velikosti rolí

V divadle jsme si vypůjčili jeden termín od kolegů kněží. Inscenace totiž dostává křestní list neboli *křestňák*. Je to posvátný papír, posvěcený parafou ředitele, uměleckého šéfa a režiséra.

Když se objeví na nástěnce křestní list, znamená to, že už je známo nejen datum početí (první zkouška) a porodu inscenace (ano, v divadle se křestní list vydává před porodem - čili před premiérou), ale že jsou známi všichni rodičové inscenace. V divadle jsou rodiči kompletní tvůrčí tým: všichni režiséroví spolupracovníci: scénograf, choreograf, hudební skladatel a další. Zasahovat později do křestního listu je možné jen v případech zcela mimořádných, křestní list má váhu kanonického díla.

Den, kdy má být křestňák vyvěšen, je pro herce spojen s velkým očekáváním. Najdou se vůbec na něm? Na jakém místě? Znamená to, že když má jméno figuruje na třetím místě, bude moje role velká? Nebo zvolili pořadí postav podle toho, jak postavy přicházejí na scénu?

Pro zvýšení napětí někdy režisér předává text hry až na první čtené zkoušce. Říká se, že když se herci už dostane text do rukou, zpravidla rychle spočítá své repliky a teprve potom jej zajímá, o čem samotná hra pojednává.

Martin Macháček

Najdete nás i na Youtube: www.youtube.com/user/divadlozlin

Je zajímavé, že existuje velké množství slangových výrazů pouze pro malé a velké role, jako by herci středních rolí byli nezajímaví. Hlavní roli se říká *hauptka*. Z němečiny se pro velké role občas objeví také dnes už méně používaný termín *glancrole*. Když je to role s obrovským množstvím textu, říká se, že je to *těžká kláda*. Ještě vynalézavější jsou pojmenování pro malé role. Takže je stále ještě možné v divadle zaslechnout: „Zase budu hrát *čurdu*, budu tam mít jenom takový malý *štěk*, zase hrají „*paní, nesu vám psaní*“ nebo proboha „*proč musím zase jenom sloužit*“. Eskymáci mají prý téměř sto pojmenování sněhu, podle kvality, charakteru, měkčnosti a tak dále. Když se dříve v divadle nosilo typologické obsazování postav, vzniklo nesmírné množství slangových pojmenování pro charaktery rolí. Ale o tom až příště. Až napadne prosincový prašan.

Vladimír Fekar

Zlínská stopa Jaroslava Plesla

„**Moji Zlíňáci mi rozumějí**“

Jako mladý absolvent JAMU ztropil poprvé ve zlínském divadle Poprask na laguně. Napálil celý soubor fingovanou revizí, tvář se přítom jako chytrolín. Jako vodník Michal posvítal si na duši Manoninu v převleku za Tiberge. Odstíny/valéry lampy mihotaly se ve hře o majetnickém skrbličkovi. S pokerovou tváří jako správný Hráč neodhalil všechny karty a královskou kartu Luciena přebil esem Andrejeva. Jaroslav Plesl.

Na Zlín vzpomíná jako na město milionu Baťových domků, nekonečné ulice obchodů s auty a na město s obřím divadlem. Obavy z neviditelnosti a neslyšitelnosti na jevišti („Pane bože, tady nebudu ani vidět, ani slyšet“) se rozplynuly ve štěstí ve spoustě krásných rolí a s báječnými kolegy, kteří jsou dodnes jeho přáteli.

Přechod do Dejvického divadla v roce 2001 neznamenal jen geografickou změnu moravského Zlína za město ve středu Čech. Čekala na něj i naprosto odlišná práce s výrazovými prostředky. Z divadla velkého gesta a silných hlasů, kde musel šeptat tak, aby jej slyšela i poslední řada, přešel do divadla, jež končí tam, kde je ve Zlíně druhá řada. Což pro něj znamenalo velkou hereckou zkušenost, z níž dodnes při hostování v různých divadlech těží.

Ke svým návratům do Zlína na hostování říká: „Do Zlína se vždycky těším. Jak na bývalé kolegy, tak i na město a zlínské publikum. Je to publikum bystré, vnímavé a věrné. Moc mě těší, když ještě po tolika letech se ke mně diváci hlásí, drží mi palce a fandí mi. A i já na Zlíňáky nedám dopustit. Řekl bych, „moji Zlíňáci mi rozumějí.“

Kdyby měl příležitost, ze zlínských rolí by si rád zahrál například Chlestakova z Revizora nebo „potrhleho panáčka“ z Hrobky s vyhlídkou. Aktuálně teď zkouší s Jirkou Pokorným hru Patricka Marbera Dealer's Choice o hráči pokeru. Ve filmu jej čekají příští rok dva projekty, které by však nerad zakřiknul.

K narozeninám blahopřejeme

4. 12. Eva Daňková
7. 12. Radoslav Šopík
22. 12. Petr Lukáš – inspicient

Podívejte se na náš Facebook:
www.facebook.com/divadlo.zlin

Firemní prodejny:
 Zlín - Jižní Svahy Okružní, Jižní Svahy Podlesí
 Slušovice - Na výpusti
 Štípa - U pekárny
 Přerov - Husova, Wilsonova, Kratochvílova

Těšíme se na Vaši návštěvu.

**PRVNÍ ZE ČTVEŘICE
 ČESKY NIKDY NEVYDANÝCH CESTOPISŮ
 JIŘÍHO HANZELKY A MIROSLAVA ZIKMUNDA**

& kniha včetně CD-ROMu

Michal Huvar

AFRIKOU NA DOHLED (PO STOPÁCH HANZELKY A ZIKMUNDA)

od 8. 12. 2010 ve všech dobrých knihkupectvích

Carpe diem, 691 11 Brumovice 175

tel.: 519 423 378 e-mail: carpe@carpe.cz www.carpe.cz

TADY MOHLA BÝT VAŠE REKLAMA - INZERUJTE (V) TADY A TEĎ!

více informací na tadyated@divadlo.zlin.cz

V pondělí 20. 12. se opět nad sklenkou dobrého vánočního punče můžete zúčastnit **divadelního bazaru**. Tradiční akcí, jejíž výtěžek připadne Dětskému domovu a ZŠ ve Vizovicích, budou provázet Zdeněk Julina a Pavel Vacek. Vedle unikátních předmětů darovaných přímo herci a zaměstnanci zlínského divadla, které byste jinak asi těžko získali, se do dražby podařilo získat také akvarel od malířky Jarmily Lorencové či obraz Josefa Ruszeláka.

Silvestr v divadle. Ještě než vykročíte směrem k vítání nového roku, zastavte se ve zlínském divadle a užíjte si originální menu. Letos je pro Vás připraveno představení Ženitba, po němž jste zváni k rautu. Na každého návštěvníka čeká také sekt. Začíná se v 18 hodin, končí dvě hodiny před půlnocí.

Partneři Městského divadla Zlín

TADY A TEDĚ!

Vydává Městské divadlo Zlín, příspěvková organizace.

Zřizovatel: statutární město Zlín.

Registrováno MKČR pod číslem E 19719. Redakce: Petr Michálek,

Iva Mikulová, Vladimír Fekar, Miroslav Ondra, Hana Šmarďová,

Sabina Stradějová, Petr Podlešák.

Fotografie: archiv MDZ, Radek Valerián, Zdeněk Němec, Josef Omelka,

Michal Syrový.

Grafická úprava: Radek Jahuďka. Tisk: Tiskárna Polygraf, s.r.o. Turnov.

Náklad: 7.500 ks.

Kontakty: třída T. Bati 4091/32, 761 87 Zlín.

Inzerce: divadlo@divadlo.zlin.cz.

Datum uzávěrky: 18. 11. 2010. Uzávěrka příštího čísla: 15. 12. 2010.

Změna programu vyhrazena. NEPRODEJNĚ.

Titulní strana: Radovan Král. www.divadlozlin.cz

Chcete také dostávat své Tady a tedě!

Napište si o něj na tadyated@divadlo.zlin.cz

Městské divadlo Zlín finančně podporuje také Zlínský kraj
a Ministerstvo kultury České republiky.